

БАБИНИТЪ ВРЕТЕНА

Бърза баба да превари,
да превари зимата.
Топли дрешки ще ли свари
да стъкми за тримата:

и за дѣда, и за нея,
и за внучето Андрея.

Преде баба денемъ, вечеръ,
та изпреде ето вече

две кждели
въ три недѣли. —

Намота до три вретена.
Поотдѣхна уморена,
па ги сложи на миндеря.
Взе да готви за вечеря.

Скочи Маца, та ги гризна,
Рипна Шарко и ги лизна.

Литна Пѣтлю накокорень,
задъ миндеря ги събори.

Иде баба да ги дири,
Ала... нищо не намира.

— Оле-леле! — викна клета, —
страшна напасть ни сполете!

И си жално занарежда:

— Друга прежда
де ще взема...

Бре, за баба риза нѣма,
за Андрейча — ржковици,
а за дѣдото — абица.

Георги Караивановъ